

Indholdsfortegnelse

1. Detentionslokalerne	2
2. Rapportgennemgang.....	5
2.1. Grundlaget for detentionsanbringelsen	8
2.2. Lægeundersøgelse	11
2.2.1. Tidspunktet for tilkald af læge	16
2.2.2. Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til tilkald	19
2.2.3. Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til indbringelse til politistationen	20
2.3. Oplysninger fra kriminalregistret	21
2.4. Fremstilling og visitation mv.....	22
2.4.1. Fremstilling.....	23
2.4.2. Visitation mv.....	25
2.5. Tilsyn.....	30
2.6. Løsladelsestidspunktet.....	38
2.7. Vejledning om klageadgang mv.....	39
3. Opfølgning	40
4. Underretning	40

Den 21. august 2002 foretog jeg og tre af embedets øvrige medarbejdere inspektion af detentionen i Randers. I forbindelse med inspektionen modtog jeg rapportmateriale til gennemgang. Rapportmaterialet gennemgås under pkt. 2.

Denne rapport har i en foreløbig udgave været sendt til Politimesteren i Randers og Justitsministeriet for at myndighederne kunne få lejlighed til at fremkomme med de eventuelle bemærkninger om faktiske forhold som rapporten måtte give anledning til. Jeg har ikke modtaget sådanne bemærkninger.

1. Detentionslokalerne

Detentionslokalerne er beliggende i kælderen på politigården. De tilbageholdte føres til detentionen via en baggård (parkeringsgård). Der er ikke umiddelbart mulighed for at se ind i gården fra omkringliggende beboelse mv. Fra gården skal den tilbageholdte ned ad en forholdsvis stejl trappe med 8 trin og gelænder til begge sider. Indenfor i et lokale til højre for trappen er der en visitations-skranke. På hylderne under skranken lå der diverse vejledninger, herunder Rigspolitechefens (nye) vejledning om bl.a. alkoholafvænning og -behandling. På væggen over skranken hænger en ”advarsel” til personalet om at være forsigtige ved visitationen. Bag skranken findes skabe til de tilbageholdtes effekter. Visitationslokalet er forsynet med et vindue svarende til vinduerne i detentionslokalerne. I tilslutning til visitationslokalet findes et toilet med en lav vask og en bruser der kan benyttes af de detentionsanbragte.

Adgangsforholdene ad den stejle trappe med gelænder udgør efter min opfattelse en risiko for at berusede indbragte og andre (herunder personalet) falder eller snubler. Det blev da også under inspektionen oplyst at betjentene ofte har problemer med de tilbageholdte ved trappen. Nogle falder ned ad trappen på grund af deres beruselse, mens andre holder sig fast i gelænderet. Det blev des-

uden oplyst at en betjent er kommet til skade under en indbringelse og har anmeldt uheldet som arbejdsskade.

Uanset at der foreligger et tilbygnings- og ombygningsprojekt som også omfatter detentionslokalerne, henstiller jeg til politimesteren at overveje hvorledes der kan ske i hvert fald en vis bedring af adgangsforholdene i tiden indtil projektet er gennemført. Jeg beder om underretning om hvad der sker i anledning af min henstilling.

Til orientering – og inspiration – for Politimesteren i Randers kan jeg oplyse at der på visitations-skranken i detentionen i Hillerød findes en plasticbetrukket liste over diverse sprog (i rubrikform). Denne liste kan anvendes af en tilbageholdt som ikke kan gøre sig forståelig over for personalet, til at udpege sit modersmål eller et andet sprog som den tilbageholdte behersker, med henblik på eventuel tilkaldelse af tolk.

Fra visitationsrummet er der adgang til gangen med detentionslokalerne der alle vender ud mod gården. I venstre hjørne set fra detentionslokalerne er monteret et overvågningskamera under loftet. Op ad væggen stod en ekstra madras.

Der er i alt fire detentionslokaler på hver ca. 6 m². I alle lokalerne er vægge, loft og gulv malet grå (lyse). Alle dørene er gule. Der er i hvert lokale et vindue der består af flere aflange, smalle ruder med ugenomsigtigt glas. Vinduerne vender ud mod baggården. Gulvene er af cement, og der er en rist i. I alle lokalerne stod en madras med plasticbetræk op ad væggen.

Bag en skrå plade under loftet i det ene hjørne er der et kamera, og i loftet sidder en pære bag en (plexi-)glasplade. På væggen er endvidere en højttaler bag et fintmasket net/gitter, en ventilationsrist og en rund kaldeknop i messing ved hjælp af hvilken vagthavende kan tilkaldes. I alle lokalerne er der kradset/ridset i væggen rundt om kaldeknappen. Der er ingen fremspring eller løse skruer i vægge og lofter.

Der er skrevet på og ridset en del i alle fire døre, og nogle af ridserne er dybe. Flere steder på dørene er der mærker der kan minde om brændemærker. Også enkelte af vinduerne er ridsede. I lokale 2 er der et brændemærke i vinduet. Særligt i de tre første lokaler er der ligeledes ridset i væggene.

Det forhold at der er ridsemærker mv. i døre, vinduer og omkring kaldeknapper, kan give det indtryk at visitationen i nogle tilfælde ikke er foretaget med tilstrækkelig omhu idet de indsatte har kunnet medbringe genstande som har kunnet bruges til disse beskadigelser. På samme måde vil sådanne genstande kunne bruges til selvbeskadigelse. Jeg henviser til Kundgørelse II nr. 55 af 27. juni 2001 om detentionsanbringelse af spirituspåvirkede personer, § 13, stk. 3 (den tidligere kundgørelses § 13, stk. 1), hvorefter den tilbageholdte skal fratages alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Jeg er dog opmærksom på at f.eks. lynlåse og ringe vil kunne anvendes til at ridse med.

Idet jeg går ud fra at politimesteren vil overveje at indskærpe reglerne for visitation ved detentionsanbringelser, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Også indkigget i dørene – hvoraf to udvendigt var forsynet med en flytbar plade – er meget ridsede, hvilket forhindrer et ordentligt indkig.

Uanset at dørene altid skal åbnes ved tilsyn, bør ruderne efter min opfattelse være i en sådan stand at de kan anvendes efter deres formål.

Jeg henstiller til politimesteren at foranledige udskiftning af ruderne i dørene i detentionslokalerne 1-3. Jeg beder om underretning når udskiftningen har fundet sted.

Det blev oplyst at detentionslokalerne ikke benyttes som venterum idet der rådes over to gange to venterum andetsteds.

De tekniske installationer blev afprøvet og virkede. Det blev oplyst at billedet hos den vagthavende kan stilles så det skifter mellem de fire detentionslokaler.

Detentionslokalerne opvarmes ved gulvvarme der kan reguleres uden for rummene.

Alle fire detentionslokaler var rene, men var meget slidte – dog var lokale 4 i bedre stand end de øvrige. Lokale 1-3 kan trænge til istandsættelse.

Det blev oplyst under inspektionen at politigården er i gang med et tilbygnings- og ombygningsprojekt der også involverer detentionslokalerne.

Jeg anmoder om at få oplyst hvorledes byggeplanerne involverer detentionslokalerne, herunder adgangsforholdene til detentionen.

2. Rapportgennemgang

Jeg bad under inspektionen om rapportmateriale vedrørende de seneste 15 detentionsanbringelser forud for den 25. juni 2002. Jeg modtog herefter 15 detentionsrapporter med bilag (originalmateriale) der vedrører perioden fra den 9. juni 2002 til og med den 25. juni 2002.

I alle tilfælde er Rigspolitichefens blanket P152 anvendt (bilag 1 til den nye kundgørelse der omtales nedenfor). Denne blanket forudsætter afgivelse af en lang række (obligatoriske) oplysninger. Blanketten indeholder bl.a. felter til angivelse af generalia for den anholdte. Desuden er der felter til angivelse af dato og klokkeslæt for henholdsvis anholdelsen, indbringelsen til politistationen, fremstillingen for vagthavende, vejledning om retten til at få kontakt med pårørende eller arbejdsgiver, visitationen, anbringelsen i detentionen, såvel foreløbig som endelig anbringelse, lægetilkald, lægetilsyn, løsladelsen og udlevering af eventuelle tilbageholdte effekter.

Blanketten indeholder endvidere rubrikker til afkrydsning af om vedkommende er indsat i detentionen, overgivet til andre (f.eks. bragt hjem), indbragt til hospital eller til forsorgshjem eller lignende. Der er endvidere et felt til afkrydsning af at der er indhentet udskrift fra kriminalregistret, og det er i parentes angivet at udskriften skal vedlægges. Desuden er der felter til afkrydsning af om den tilbageholdte efter vagthavendes vurdering er påvirket af alkohol, og i givet fald i hvilken grad, eller af andre berusende og/eller bedøvende midler (medicin/narkotika), og til angivelse af andre forhold (skader, spor). Videre er der felter til afkrydsning af om der er sket visitation efter kundgørelsens § 13, stk. 3 eller stk. 4, og felter til angivelse af hvem der har foretaget visitationen, og om der er frataget effekter (f.eks. penge eller værdigenstande). Der er yderligere felter til notering af lægens bemærkninger, til oplysning om hvorvidt (og af hvem) den tilbageholdte har fået udleveret pjecen ”Hvor går du hen, når du går ud?” eller en lokalt udarbejdet blanket/pjece om klageadgang, muligheden for skriftlig begrundelse for detentionsanbringelsen og muligheden for alkoholafvænnings- og -behandling, til oplysning om hvem der udleverede tilbageholdte effekter, og til den tilbageholdtes kvittering herfor. Endelig er der et felt til bemærkninger såfremt den pågældende ikke ønskede at kvittere.

På bagsiden af blanketten er der felter til notering af dato og klokkeslæt for tilsyn, navn på den der udfører tilsyn, og til bemærkninger i forbindelse hermed. Ovenover felterne er det anført at det ved angivelse af enten et F eller et E ud for hvert tilsyn skal markeres om der er tale om et tilsyn ved fremmøde eller om et elektronisk tilsyn. Hvis der er tale om et skærpet tilsyn, skal det markeres ved et S.

Det fremgår af § 22, stk. 1, i detentionskundgørelsen at alle punkter i detentionsrapporten skal udfyldes.

I 7 af de 15 tilfælde er rubrikken om hvorledes der blev forholdt med den tilbageholdte (overgivet til andre, indbragt til hospitalet, forsorgshjem eller lignende eller indsat i politiets detentioner), ikke udfyldt.

Det fremgår imidlertid på anden måde af detentionsrapporterne at også disse tilbageholdte blev indsat i detentionen.

At dette ikke fremgår af den dertil hørende rubrik i detentionsrapporten, er beklageligt.

Som det vil fremgå af min rapportgennemgang, er de enkelte rubrikker i rapporterne i talrige tilfælde ikke udfyldt.

Forholdet er nærmere det at der i intet af de 15 tilfælde – fuldt ud – er forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 22, stk. 1. Jeg henstiller til politimesteren at indskærpe notatpligten.

Jeg beder om underretning om hvad der sker i anledning af min henstilling.

Der har i fire tilfælde været tale om mere end én detentionsanbringelse i løbet af den samme dag. Det drejer sig om anbringelser den 14., 15., 20. og 23. juni 2002. Den 14. juni 2002 var fem personer anbragt i detentionen, heraf fire samtidig (i det meste af tiden), mens den femte var anbragt samtidig (i en del af tiden) med de to anbringelser fra den 15. juni 2002. Den 20. og den 23. juni 2002 var der begge dage anbragt to personer i detentionen. De to anbringelser den 23. juni 2002 var (i en del af tiden) samtidige, mens anbringelserne den 20. juni 2002 foregik uden overlap.

Anbringelserne der er nævnt under gennemgangen nedenfor, er angivet med datoen for anholdelsen (tilbageholdelsen). I de tilfælde hvor der var flere anbringelser samme dag, men hvor kun den ene nævnes, er datoen for anbringelsen suppleret med tidspunktet for anholdelsen eller indbringelsestidspunktet (i de to tilfælde hvor anholdelsestidspunktet ikke er anført).

I 14 tilfælde er det i detentionsrapporten angivet hvilket af de fire lokaler der har været anvendt.

Nærmere regler om detentionsanbringelse er fastsat i Rigspolitechefens kundgørelse II af 27. juni 2001 om detentionsanbringelse af berusede personer der trådte i kraft den 1. august 2001. Rigspolitechefen har i et følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre omtalt de vigtigste ændringer i forhold til den tidligere gældende kundgørelse.

Af Politiets Statistik for 2001 fremgår det at der dette år var 268 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Randers politikreds (mens 19 spirituspåvirkede personer blev indbragt til sygehuset og 35 bragt til hjemmet). 264 af de detentionsanbragte blev lægeundersøgt. (Af Politiets Statistik for 2000 fremgår det at der dette år var i alt 501 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Randers politikreds hvoraf 382 – eller ca. 76% – blev lægeundersøgt). Lægetilsyn er efter den nugældende kundgørelse obligatorisk i alle tilfælde (siden den 1. august 2001).

I Rigspolicehærens følgebrev af 28. juni 2001 til kundgørelsen er det anført at politiet i stigende omfang skal bringe berusede hjem hvis der er sikkerhed for at der i hjemmet er tilstedeværende voksne personer som på forsvarlig måde kan tage sig af pågældende, og hvis politiet ud fra et resourcesynspunkt har mulighed for at benytte sig af denne fremgangsmåde. Det er endvidere bl.a. anført at politikredsene mere generelt bør undersøge om der i kredsen findes forsorghjem eller lignende som på forsvarlig måde kan tage sig af berusede personer.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om der i Randers politikreds har været foretaget en sådan undersøgelse, og i givet fald oplyse om resultatet heraf.

2.1. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Efter kundgørelsens § 1, stk. 1, skal politiet tage sig af personer der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusede og/eller bedøvende midler, og som træffes under forhold der indebærer en fare for de pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed (berusede personer). Politiet skal efter stk. 2 tage stilling til om de pågældende skal tilbageholdes, f.eks. med henblik på indsættelse i detentionen (stk. 2, nr. 4). Indsættelse i detentionen kan kun ske hvis mindre indgribende foranstaltninger (overgivelse til andre, f.eks. hjemmet, eller indbringelse til hospital, forsorghjem eller lignende, jf. nr. 1-3) ikke findes tilstrækkelige til at afværge faren.

Personer der er tilbageholdt af politiet af andre grunde, må som udgangspunkt ikke anbringes i detentionen, jf. § 2, stk. 2. Hvis detentionen undtagelsesvis anvendes

des til anbringelse af ikke-berusede personer, finder kundgørelsen ikke anvendelse.

Under inspektionen blev det, som nævnt under pkt. 1, oplyst at detentionslokalerne ikke (som det sker i nogle politikredse) anvendes som venterum.

Det fremgår i 14 af de 15 tilfælde af detentionsrapporten at de pågældende var berusede. I 7 af de 14 tilfælde fremgår det dog ikke ved afkrydsning i rubrikkerne til angivelse af påvirkethed eller i den selvstændige rubrik ”påvirket af alkohol”, men af notat i rubrikken til angivelse af årsagen til anholdelsen hvor der er anført ”Beruser”, ”Beruselse” eller ”pvt”. I de 7 tilfælde hvor graden af påvirkethed er angivet, er der i 6 tilfælde angivet at pågældende var påvirket i middel grad, mens det i det sidste tilfælde er angivet at den pågældende var påvirket i let grad i kombination med andre berusende og/eller bedøvende midler. Kun i ét tilfælde er der sat kryds i den selvstændige rubrik ”påvirket af alkohol”. I 7 tilfælde fremgår det (tilfælde) af lægeerklæringen at den pågældende var påvirket af alkohol – i 2 tilfælde i kombination med medicin.

I de 8 tilfælde hvor rubrikken om påvirkethed i detentionsrapporten ikke er udfyldt, fremgår det i 4 tilfælde af lægeerklæringen at den pågældende var påvirket.

At der i 8 tilfælde mangler afkrydsning i rubrikken om påvirkethed, er beklageligt.

I det sidste tilfælde (anbringelsen den 16. juni 2002) fremgår det ikke af rapporten om den pågældende var påvirket af alkohol og/eller andre berusende og/eller bedøvende midler. Der er i rubrikken til angivelse af årsagen til tilbageholdelsen anført ”vold”. Det fremgår af rapporten at den pågældende blev lægeundersøgt, og at der har været tilsyn.

Jeg må gå ud fra at det er en fejl at det ikke fremgår af detentionsrapporten at den pågældende var beruset ved indbringelsen. Idet jeg går ud fra at der er tale om en enkeltstående fejl, foretager jeg mig ikke noget i den anledning.

I dette sidste tilfælde er det ikke muligt at se om kundgørelsens § 2 har været overholdt. Jeg lægger (som det fremgår) imidlertid til grund at det er tilfældet.

Jeg har ikke grundlag for en nærmere efterprøvelse af om betingelserne i kundgørelsens § 1, herunder stk. 3, hvorefter detentionsanbringelse kun kan ske hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke anses for tilstrækkelige til at afværge faren som angivet i stk. 1, har været opfyldt i de enkelte tilfælde, herunder det tilfælde hvor der alene var tale om påvirkning i let grad (i kombination med andre berusende og/eller bedøvende midler). Jeg går ud fra at betingelserne har været opfyldt i alle tilfælde.

Jeg lægger herefter til grund at alle anbringelserne har været i overensstemmelse med kundgørelsens § 1.

Det fremgår af kundgørelsens § 1, stk. 4, at tilbageholdelse efter stk. 2, nr. 1-4, skal fremgå af detentionsrapporten, jf. kundgørelsens bilag 1.

Jeg anmoder om at få oplyst hvorvidt detentionsrapporten (kundgørelsens bilag 1) også anvendes og udfyldes for personer der ikke indsættes i detentionen, men overgives til andre (nr. 1), indbringes til hospital (nr. 2) eller indbringes til forsorgshjem eller lignende (nr. 3).

Jeg har nedenfor beskrevet min undersøgelse af overholdelsen af reglerne om lægeundersøgelse, fremstilling og visitation i de 15 tilfælde på en (forholdsvis) minutiøs måde, og jeg har stillet nogle spørgsmål. Jeg er opmærksom på at der er risiko for at rapporten bliver tilegnelsesmæssig vanskeligere, jo mere detaljeret un-

dersøgelsen bliver beskrevet. Denne fremgangsmåde har imidlertid været nødvendig fordi mængden af de (i øvrigt obligatoriske) oplysninger i de 15 detentionsrapporter varierer vedrørende disse punkter, således som jeg allerede har været inde på i det indledende afsnit ovenfor.

Notaterne om tilsynet med de detentionsanbragte er i modsætning hertil mere ensartede (nærmere herom nedenfor under pkt. 2.5.). Jeg har derfor ment at kunne begrænse min beskrivelse af undersøgelsen på dette punkt til at angå de fejl som går igen i alle eller næsten alle 15 tilfælde, uden at jeg dog har kunnet gennemføre dette fuldt ud.

2.2. Lægeundersøgelse

Efter kundgørelsens § 12 skal der ved alle detentionsanbringelser ske lægeundersøgelse. Lægeundersøgelse skal efter bestemmelsen ske inden ”endelig” anbringelse i detentionen. Indtil den tilbageholdte er lægeundersøgt, er anbringelse i detentionen således foreløbig (og der skal i den periode føres et skærpet tilsyn med den pågældende), jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Lægetilsyn skal efter § 14 foretages enten ved tilkald af læge, ved undersøgelse på skadestue eller ved tilkald af vagtlæge, alt efter hvad der under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt. Tidspunkt for lægeundersøgelse, lægens navn og lægens bemærkninger skal anføres i detentionsrapporten, jf. § 14, stk. 3. Hvis lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger, skal det ske på blanket P153 (bilag 2 til kundgørelsen) som er udarbejdet af Den Almindelige Danske Lægeforening og Rigspolitichefen, jf. samme bestemmelses 2. pkt. og Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 (pkt. 3, 2. afsnit).

Af detentionsrapporterne fremgår det i 8 af de 15 tilfælde at der var lægeundersøgelse ved en nærmere angivet læge. I ét af disse tilfælde er alene lægens navn angivet i detentionsrapporten og således hverken dato eller klokkeslæt for undersøgelsen. Heller ikke tidspunktet for tilkald af lægen er anført. Det drejer sig om en

anbringelse den 14. juni 2002 hvor anholdelsen er sket kl. 20.38. Den vedlagte lægeerklæringsblanket er ikke udfyldt, men det fremgår af tilsynsarket at lægen har tilset den pågældende under tilsynet kl. 21.20 der er foretaget ved personligt fremmøde.

I de 7 tilfælde hvor det ikke af detentionsrapporten fremgår at der har været lægeundersøgelse, er detentionsrapporten i 6 tilfælde vedlagt udfyldte lægeerklæringer. I det sidste tilfælde – anbringelsen den 22. juni 2002 – fremgår det ikke hvorvidt der har været foretaget lægeundersøgelse. Det fremgår således heller ikke om der er tilkaldt læge, og den vedlagte blanket til lægeerklæring er ikke udfyldt. Heller ikke tilsynsarket er udfyldt. Jeg kan således ikke se om der har været foretaget lægeundersøgelse i denne sag.

Efter kundgørelsens § 12, stk. 1, skal den tilbageholdte ”altid” undersøges af en læge.

Det er beklageligt at der ved anbringelsen den 22. juni 2002 enten ikke blev tilkaldt læge (og foretaget lægeundersøgelse) eller ikke blev gjort notat herom. Såfremt der ikke blev foretaget lægetilsyn, beder jeg politimesteren om at oplyse hvorfor der ikke blev det.

Da der ikke er oplysninger om tilkald af læge og lægeundersøgelse i denne sag, indgår den ikke i de følgende afsnit om lægetilkald og -tilsyn der således omfatter 14 tilfælde.

I 9 af de 14 tilfælde foreligger der en lægeerklæring, udfærdiget på blanket P153 (bilag 2 til detentionskundgørelsen). I de 5 resterende tilfælde er blanket P153 vedlagt, men er ikke udfyldt. I 2 af disse tilfælde er lægeerklæring udarbejdet på en anden blanket end P153. Det drejer sig om anbringelsen den 15. juni 2002 hvor anholdelsen er sket kl. 00.40, og om anbringelsen den 25. juni 2002.

Som det fremgår af detentionskundgørelsens § 14, stk. 3, 2. pkt., og Rigspolitietsfølgelsesbrev af 28. juni 2001 (pkt. 3, 2. afsnit), er der pligt til at anvende blanket P153 såfremt lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger.

Jeg går ud fra at politimesteren vil foranledige at lægen – såfremt han/hun ønsker at afgive skriftlige bemærkninger – fremover afgiver sine bemærkninger på blanket P153.

Jeg kan oplyse at jeg i min rapport vedrørende min inspektion af detentionen i Tønder af 26. august 2002 har anmodet Justitsministeren om at oplyse om kundgørelsens § 14, stk. 3, 2. pkt., omfatter alle bemærkninger som lægen måtte ønske at komme med, herunder (enkeltstående) bemærkninger som "kan detentionsanbringes", "ingen bemærkninger" og lignende, således at blanket P153 også skal anvendes ved sådanne bemærkninger.

Lægetilsynet er (så vidt ses) i alle tilfælde foregået på politistationen. I de 11 tilfælde hvor der er en lægeerklæring (herunder også de to hvor blanket P153 ikke er anvendt), fremgår det udtrykkeligt af denne erklæring at tilsynet fandt sted på politistationen (i 2 tilfælde er der dog alene anført "Randers"). Tilsynet er sket ved fire eller fem forskellige læger. Ved anbringelsen den 16. juni 2002 fremgår det ikke af detentionsrapporten hvem der har foretaget lægetilsynet. Dette fremgår heller ikke af den vedlagte lægeerklæring der ikke er udfyldt. Lægetilsyn ved de fire (delvis) samtidige anbringelser den 14. juni 2002 er foretaget af samme læge. Lægetilsyn ved begge anbringelser den 15. juni 2002 og den hermed (i en del af tiden) samtidige anbringelse den 14. juni 2002 er ligeledes foretaget af samme læge, dog ikke den samme som forestod tilsynene i de 4 tilfælde den 14. juni 2002. Lægetilsyn ved begge anbringelser den 20. juni 2002 er ligeledes foretaget af samme læge, ligesom det er tilfældet ved begge anbringelser den 23. juni 2002, dog ikke den samme læge og ikke en af de læger som forestod tilsynene den 14. og 15. juni 2002. Alle tilsyn, på nær et, er foregået i tidsrummet mellem kl. 21.00 og kl. 07.00.

Umiddelbart ser det således ud til at politiet i Randers anvender vagtlægen ved tilsyn.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om det forholder sig sådan, og i givet fald om denne ordning fungerer tilfredsstillende. (Som det fremgår af min gennemgang af de konkrete sager under pkt. 2.2.2. og 2.2.3., ses der ikke at være tale om generelle problemer med hensyn til gennemførelse af lægetilsyn inden rimelig tid efter tilkaldet/indbringelsen). Såfremt der er indgået aftale med praktiserende læger eller sygehuslæger, eller en sådan aftale har været overvejet, beder jeg om nærmere oplysninger om denne ordning/disse overvejelser.

Der skal som nævnt gøres notat om tidspunktet for lægeundersøgelsen (kundgørelsens § 14, stk. 3).

Tidspunktet for lægeundersøgelsen er i 7 af de 14 tilfælde anført i detentionsrapporten, og i de 5 af disse 7 tilfælde hvor der foreligger en lægeerklæring, fremgår tidspunktet tillige i denne. I ét af disse 5 tilfælde (anbringelsen den 15. juni 2002, anholdt kl. 00.40) afviger tidspunktet for lægetilsynet i detentionsrapporten fra tidspunktet angivet på lægeerklæringen. Der er kun tale om en afvigelse på 3 minutter hvorfor jeg går ud fra at der har været tale om at lægens og den rapportskrivendes ure ikke viste det samme. I de øvrige 7 tilfælde fremgår tidspunktet for lægetilsynet i 6 tilfælde alene af lægeerklæringen – hvor der er en fortrykt linje til angivelse heraf. I det sidste tilfælde fremgår tidspunktet for lægetilsynet alene af tilsynsarket (der er ikke udfyldt lægeerklæring) hvor lægens navn er påført sammen med initialerne for den tilsynsførende.

Da det er anført i kundgørelsens § 14, stk. 3, første pkt., at tidspunktet for lægeundersøgelse skal anføres i selve detentionsrapporten, og det ikke udtrykkeligt er anført at det ikke gælder hvis lægen udfærdiger en skriftlig erklæring hvoraf dette tidspunkt fremgår, er det min opfattelse at dette tidspunkt skal angives i detentionsrapporten selv om det fremgår af lægeerklæringen. Det er derfor

beklageligt at det i 7 tilfælde ikke i detentionsrapporten er anført hvornår der skete lægetilsyn, jf. detentionskundgørelsens § 14, stk. 3.

I 6 tilfælde fremgår det af detentionsrapporten hvem der forestod lægetilsynet – med angivelse af lægens efternavn eller fulde navn. I 3 af disse 6 tilfælde er der udfyldt lægeerklæring hvoraf det tillige fremgår hvem der forestod lægetilsynet. Af de resterende 8 tilfælde fremgår det i 7 tilfælde alene af lægeerklæringen hvem der forestod lægetilsynet. I det sidste tilfælde fremgår det som nævnt ovenfor ikke hvem der forestod lægetilsynet. Det drejer sig om anbringelsen den 14. juni 2002 (anholdt kl. 20.38) hvor tidspunktet for lægeundersøgelsen alene fremgår af tilsynsarket.

Også vedrørende dette forhold er det min opfattelse at lægens navn skal anføres i detentionsrapporten selv om det fremgår af erklæringen, jf. det ovenfor anførte. Det er således beklageligt at det i 8 tilfælde ikke – med anførsel af lægens navn – i detentionsrapporten fremgår hvem der forestod lægetilsynet.

Rubrikken ”lægens bemærkninger” i detentionsrapporten er udfyldt i alle 14 tilfælde.

For så vidt angår de 9 tilfælde hvor der foreligger en lægeerklæring udfærdiget på blanket P153 (hertil kommer – som nævnt ovenfor – 2 tilfælde hvor lægeerklæring er udfærdiget på en anden fortrykt blanket), er alle relevante afsnit i lægeerklæringen udfyldt i 7 tilfælde, og lægen har i disse 7 tilfælde ved konklusionen afkrydset at undersøgtes tilstand ikke skønnedes behandlingskrævende (konklusionens punkt a). Der er i 5 tilfælde ikke anført noget i feltet ”Fra politiet oplyses”, og i 4 tilfælde er h-rubrikken (”Eventuel måling af BAK (alkometer)) ikke udfyldt. I de 2 sidste tilfælde er konklusionsafsnittet ikke udfyldt. Jeg går ud fra at den undersøgende læge også i de to sidstnævnte tilfælde har ment at undersøgtes

tilstand ikke skønnedes behandlingskrævende (konklusionens pkt. a), idet de pågældende ikke blev løsladt (eller på anden vis udtaget af detentionen) efter lægetilsynet.

I intet tilfælde har lægen anført supplerende bemærkninger i lægeerklæringen under konklusionen, pkt. c.

Også vedrørende dette forhold er det min opfattelse at der skal gøres notat i rubrikken om lægens bemærkninger i detentionsrapporten selv om de måtte fremgå af lægeerklæringen, jf. det ovenfor anførte. Det gælder efter min opfattelse også selv om lægen ikke har haft nogen bemærkninger idet dette så må angives i detentionsrapporten. Det er derfor beklageligt at der i ingen af de 14 tilfælde er gjort notat om lægens bemærkninger (eller manglen på samme).

2.2.1. Tidspunktet for tilkald af læge

Tidspunktet for tilkald af læge skal ligeledes anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 6, 2. pkt.

I 5 af de 14 tilfælde er tidspunktet for tilkald af lægen ikke angivet i detentionsrapporten.

Dette er beklageligt.

Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkald af læge. Dog er det i kundgørelsens § 6 anført at politiet under transporten til politistationen skal underrette vagthavende om tilbageholdelsen, og at den vagthavende herefter – dvs. allerede mens politiet er på vej til politistationen med den berusede – skal tilkalde en læge med henblik på lægeundersøgelse af den tilbageholdte. Denne bestemmelse har til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres,

jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at tilkald af læge sker snarest muligt efter underretningen af vagthavende efter kundgørelsens § 6 (med henblik på at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte kan ske snarest muligt efter indbringelsen, jf. pkt. 2.2.2.).

I 5 tilfælde er tidspunktet for lægetilkald som nævnt ikke angivet. For så vidt angår 3 af disse tilfælde (de samtidige anbringelser af 14. juni 2002 hvor indbringelsen (formentlig i alle 4 tilfælde) er sket kl. 02.00) blev de tilbageholdte imidlertid indbragt fra samme sted som den 4. tilbageholdte i hvis rapport tidspunktet for lægetilkald er angivet. Jeg går derfor ud fra at lægetilkaldet (og indbringelsestidspunktet der er angivet til kl. 02.00 i 2 af de 4 sager) omfattede alle disse 4 tilbageholdte, og at det da skete samtidig med indbringelsen kl. 02.00.

På grund af de manglende notater om tidspunktet for lægetilkald i de 2 andre tilfælde fremgår det ikke om tilkald i disse tilfælde er sket under transporten eller efter indbringelsen til politistationen – og i givet fald hvor lang tid efter indbringelsen. Disse 2 sager indgår derfor ikke i gennemgangen nedenfor der således – inklusive de lige nævnte sager fra den 14. juni 2002 – omfatter 12 sager.

Tidspunktet for underretningen af vagthavende (under transporten, jf. kundgørelsens § 6) er ikke angivet i noget tilfælde, og der skal ifølge kundgørelsen heller ikke gøres notat herom.

Det er derfor ikke muligt at se hvor lang tid der gik fra underretningen af vagthavende til tilkaldet af læge. Det følgende tager derfor udgangspunkt i tidspunktet for indbringelsen.

Det fremgår imidlertid i ét af de 10 tilfælde at der er sket lægetilkald *før* indbringelsen af den tilbageholdte (dvs. under transporten til politistationen). Det drejer sig om anbringelsen den 25. juni 2002 hvor lægetilkaldet skete 5 minutter før indbringelsen (og 4 minutter efter anholdelsen). I 2 tilfælde (foruden de 4 umiddelbart ovenfor nævnte anbringelser af 14. juni 2002) er lægetilkaldet sket samtidig med indbringelsen.

I 3 af de 12 tilfælde hvor tidspunktet for lægetilkald er oplyst, mangler angivelse af tidspunktet for indbringelsen af den anholdte – hvis der ses bort fra de ovenfor nævnte anbringelser den 14. juni 2002 hvor indbringelsestidspunktet kun er angivet i 2 tilfælde. I 2 af disse sager er heller ikke tidspunktet for fremstilling for vagthavende oplyst, og det er derfor ikke muligt at se om lægetilkald er sket før eller efter indbringelsen (og fremstillingen). I disse 2 tilfælde fremgår det af det anførte anholdelsestidspunkt at lægetilkaldet er sket henholdsvis 22 og 25 minutter efter anholdelsen. I det sidste af disse 3 tilfælde er der sket lægetilkald 3 minutter efter fremstillingen for vagthavende.

I de resterende 2 sager (af de 12) er der sket lægetilkald efter indbringelsen, henholdsvis 5 og 6 minutter efter.

På denne baggrund og idet jeg henviser til bestemmelsen i kundgørelsens § 6, beder jeg politimesteren om at oplyse nærmere om praksis med hensyn til underretning af vagthavende under transporten til politistationen og tilkald af læge efter denne underretning.

For så vidt angår manglende notater om indbringelse (og fremstilling) henviser jeg til pkt. 2.4. nedenfor.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen til politistationen, ikke er snarest muligt. Min udtalelse er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse hvor der ikke var en bestemmelse som den nugældende kundgørelses § 6 der som allerede nævnt har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald.

Da det kun er 3 tilfælde hvor lægetilkaldet kan være sket senere end 15 minutter efter indbringelsen til politistationen, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

2.2.2. Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til tilkald

Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske undersøgelse ved læge. Men som nævnt under pkt. 2.2.1. har kundgørelsens § 6 om tilkald af læge til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspoliti- chefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er, som også nævnt under pkt. 2.2.1., at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte sker snarest muligt efter indbringelsen.

I 2 af de 5 tilfælde hvor tidspunktet for lægetilkald ikke fremgår, er lægeundersøgelsen foretaget henholdsvis 15 minutter efter anholdelsen (anbringelse den 23. juni 2002, anholdelse kl. 04.55) og 36 minutter efter indbringelsen (anbringelse den 14. juni 2002, anholdelse kl. 20.38). I de 3 øvrige tilfælde går jeg som nævnt ud fra at lægetilkaldet også i disse til-

fælde er sket kl. 02.00 således som det fremgår af den 4. af disse sager (de 4 samtidige anbringelser den 14. juni 2002).

Lægetilsyn fandt i intet af de 12 øvrige tilfælde sted senere end 1 time efter tilkaldet (fra 10 minutter til 1 time efter tilkaldet). Heri indgår også anbringelsen den 15. juni 2002 hvor anholdelsen er sket kl. 00.40. Det fremgår af denne detentionsrapport at både indbringelsen, lægetilkaldet og lægeundersøgelsen er sket kl. 00.47. Det fremgår af lægeerklæringen at lægeundersøgelsen er foretaget kl. 00.50. Som nævnt ovenfor går jeg ud fra at denne tidsforskel på 3 minutter beror på at lægens og den tilsynsførendes ure ikke viste det samme.

Jeg beder politimesteren oplyse hvorledes det i det sidst nævnte tilfælde er muligt at indbringelse, lægetilkald og lægeundersøgelse kan være sammenfaldende.

Lægetilsyn skete (reelt) i alle 14 tilfælde inden for en time efter tilkaldet. Herefter – og idet jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe betydningen af at lægen tilkaldes allerede inden den anholdte er indbragt til politistationen, jf. kundgørelsens § 6, 1. pkt., foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

2.2.3. Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til indbringelse til politistationen

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end en time efter indbringelsen, efter min umiddelbare opfattelse ikke er snarest muligt. I forbindelse med mine inspektioner af detentionerne i Aabenraa og Ringsted udtalte jeg som min endelige opfattelse at lægetilsyn som finder sted mere end en time efter indbringelsen, ikke er snarest muligt efter indbringelsen (mine opfølgingsrapporter af 13. marts 2002). Selv om min endelige udtalelse herom er afgivet efter ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse, er den udfærdiget på

grundlag af den tidligere gældende kundgørelse idet disse inspektioner og dermed de sager der blev gennemgået i forbindelse hermed, lå forud for den nye kundgørelse. I denne kundgørelse var der, som nævnt under pkt. 2.2.1., ikke en bestemmelse som den nugældende kundgørelses § 6 der, som nævnt dette sted, har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald (og dermed lægetilsyn).

I de 4 tilfælde (af de 14) hvor tidspunktet for indbringelsen ikke er angivet, fandt lægetilsyn sted henholdsvis 13 minutter efter fremstillingen (anbringelsen den 15. juni 2002, anholdt kl. 00.20) og 15 minutter efter anholdelsen (anbringelsen den 23. juni 2002, anholdt kl. 04.55), 40 minutter efter anholdelsen (anbringelsen den 16. juni 2002) og 58 minutter efter anholdelsen (anbringelsen den 23. juni 2002, anholdt kl. 03.58). I de 3 sidstnævnte tilfælde er der ikke notat om fremstillingstidspunktet).

I 9 af de resterende 10 tilfælde gik der mellem 20 minutter og en time mellem tidspunktet for indbringelsen og tidspunktet for lægetilsynet. Hertil kommer det tilfælde hvor indbringelsen, lægetilkaldet og lægeundersøgelsen er sket samtidig – kl. 00.47.

Jeg har noteret mig at lægetilsynet i alle tilfælde skete inden 1 time efter indbringelsen (henholdsvis fremstillingen og anholdelsen, hvor indbringelsestidspunktet ikke er anført). Jeg foretager mig derfor ikke mere med hensyn til tidspunktet for lægetilsynet.

2.3. Oplysninger fra kriminalregistret

Efter kundgørelsens § 13, stk. 3, skal den vagthavende inden der foretages visitation (og foreløbig anbringelse i detentionen), indhente oplysninger om den tilbageholdte i kriminalregistret, herunder med henblik på at afgøre om der ved endelig detentionsanbringelse skal iværksættes et skærpet tilsyn, jf. § 19. Oplysninger-

ne skal udprintes og opbevares i overensstemmelse med reglerne i § 22, stk. 3 (i minimum 2 år).

I den fortrykte detentionsrapport er der et felt til afkrydsning af om der er indhentet udskrift fra kriminalregistret, og det er angivet at udskriften skal vedlægges rapporten.

Dette felt er kun afkrydset i ét af de 15 tilfælde, mens udskriften i intet tilfælde er vedlagt.

Det er beklageligt at der i 14 ud af 15 sager ikke er sket afkrydsning, og at udskrift fra kriminalregistret ikke er vedlagt rapporterne i noget tilfælde, jf. kundgørelsens §§ 22 og 13, stk. 2. Jeg henviser til min henstilling ovenfor under pkt. 2 om indskærpelse af notatpligten. Jeg går ud fra at politimesteren i den forbindelse tillige vil indskærpe pligten til at vedlægge udskrift fra kriminalregistret (såfremt udskrift ikke har været vedlagt, og ikke blot er undladt afleveret til mig).

Idet jeg går ud fra at den manglende afkrydsning ikke er udtryk for at der ikke er indhentet oplysninger i kriminalregistret, men at der i alle tilfælde er indhentet – og således også i de konkrete tilfælde er indhentet – sådanne oplysninger i overensstemmelse med kundgørelsens § 13, stk. 2, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

2.4. Fremstilling og visitation mv.

Efter kundgørelsens § 8 skal den tilbageholdte ved ankomsten til politistationen straks fremstilles for den vagthavende der indfører den pågældendes data og tidspunkterne for tilbageholdelsen og fremstillingen i detentionsrapporten og i POLSAS. Efter kundgørelsens § 22, stk. 1, skal alle punkter i detentionsrapporten udfyldes og altså også tidspunktet for indbringelsen.

2.4.1. Fremstilling

I 3 af de 15 tilfælde er der notat om alle de tre nævnte tidspunkter (anholdelse, indbringelse og fremstilling). I de øvrige 12 tilfælde mangler notat om et (5 tilfælde) eller to (7 tilfælde) af tidspunkterne.

I de 2 tilfælde hvor der mangler notat om anholdelsestidspunktet, mangler også notat om fremstillingstidspunktet. Det drejer sig om to af de fire samtidige anbringelser den 14. juni 2002. I 6 tilfælde er der ikke foretaget notat om indbringelsestidspunktet, og i 5 af disse mangler tillige notat om fremstillingstidspunktet. I de sidste 4 tilfælde er der ikke notat om fremstillingstidspunktet.

Det er beklageligt at der i så mange tilfælde mangler notat om de tre nævnte tidspunkter, jf. kundgørelsens §§ 8 og 22.

Jeg går ud fra at der også i de tilfælde hvor der ikke er notat herom, er sket fremstilling for vagthavende.

I de 3 tilfælde hvor der foreligger oplysninger om såvel indbringelsestidspunktet som fremstillingstidspunktet (og anholdelsestidspunktet), fremgår det at fremstillingen er sket straks efter indbringelsen, idet der i 2 tilfælde er angivet samme tidspunkt. I det sidste tilfælde er fremstillingen sket 6 minutter efter indbringelsen. Jeg lægger til grund at markeringen i feltet til angivelse af fremstillingstidspunkt betyder at dette er sket samtidig med lægetilkaldet.

I de 6 tilfælde hvor der ikke er notat om tidspunktet for indbringelsen, er det ikke umiddelbart muligt at se om fremstilling er sket "straks" ved ankomsten til politistationen, jf. kundgørelsens § 8. I ét af disse tilfælde kan dette udledes af de øvrige oplysninger i detentionsrapporten. Det drejer

sig om anbringelsen den 15. juni 2002 hvor anholdelsen skete 7 minutter før fremstillingen der således er sket kort tid efter indbringelsen. I de øvrige 5 tilfælde mangler som nævnt tillige notat om fremstillingstidspunktet. I ét af disse tilfælde (anbringelsen den 16. juni 2002) fremgår det at den pågældende, 10 minutter efter anholdelsen, er anbragt foreløbigt i detentionen. I et andet af disse tilfælde (en af de samtidige anbringelser den 14. juni 2002, anholdt kl. 01.45) fremgår det – hvis det som ovenfor nævnt lægges til grund at indbringelsen er sket samtidig med de 3 øvrige indbragte – at den pågældende, 15 minutter efter indbringelsen, er anbragt foreløbigt i detentionen. Jeg lægger herefter til grund at fremstillingen også i disse 2 tilfælde er sket umiddelbart efter indbringelsen.

I de 4 tilfælde hvor fremstillingstidspunktet ikke er noteret, men hvor indbringelsestidspunktet fremgår, kan det udledes af de øvrige oplysninger i detentionsrapporten at fremstilling er sket ”straks” efter ankomsten til politistationen. I disse 4 tilfælde blev den tilbageholdte anbragt foreløbigt i detentionen henholdsvis 3 og 5 minutter efter indbringelsen, og fremstilling må derfor – forudsat at fremstilling er sket i overensstemmelse med § 8 – være sket umiddelbart efter indbringelsen.

I de resterende 2 tilfælde er det ikke muligt at udlede noget om fremstillingstidspunktet på grund af de meget sparsomme oplysninger i detentionsrapporten.

Det fremgår af oplysningerne i detentionsrapporterne for de 4 samtidige anbringelser den 14. juni 2002 at 3 af de indbragte er anbragt foreløbigt i detentionen henholdsvis to gange 3 minutter og 15 minutter efter indbringelsen (der forudsættes sket samtidig), mens den fjerde er anbragt endeligt 1 time efter indbringelsen.

Idet jeg går ud fra at det kun er muligt at fremstille én indbragt for vagthavende ad gangen, beder jeg politimesteren om at oplyse – så vidt det er muligt – hvor de øvrige tilbageholdte opholdt sig mens de andre samtidig indbragte blev fremstillet for vagthavende.

2.4.2. Visitation mv.

Efter kundgørelsens § 13, stk. 1, skal der inden den foreløbige anbringelse i detentionen, og inden lægeundersøgelsen bliver foretaget, ske visitation af den tilbageholdte.

Efter kundgørelsens § 13, stk. 3, skal den tilbageholdte ved visitationen fratages penge og værdigenstande samt i øvrigt alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Samtlige lommer skal tømmes, og vrangen skal vendes ud hvis det er muligt. Ved visitationen bør der så vidt muligt medvirke to polititjenestemænd til undersøgelse af den tilbageholdte.

Hvis omstændighederne tilsiger en visitation der kan krænke blufærdigheden, må denne visitation alene foretages af personer af samme køn som den tilbageholdte, jf. § 13, stk. 4. Er det ikke muligt at gennemføre en sådan visitation inden endelig detentionsanbringelse, foretages foreløbigt en visitation efter stk. 3. Den tilbageholdte skal herefter undergives et skærpet tilsyn, jf. § 19, indtil visitation, som beskrevet i 1. pkt., har fundet sted.

Efter bestemmelsen i § 13, stk. 5, skal effekter der fratages en tilbageholdt, holdes adskilt fra effekter der tilhører andre tilbageholdte. Penge og værdigenstande samt navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten.

I detentionsrapporten er der rubrikker til afkrydsning af efter hvilken bestemmelse der er sket visitation (§ 13, stk. 3 eller 4). Der er endvidere felter til angivelse af hvem visitationen er foretaget af, hvornår den er foretaget (dato og klokkeslæt), og til angivelse af eventuelle fratagne effekter.

Kun i 2 af de 15 tilfælde er det afkrydset efter hvilken bestemmelse visitationen skete. I begge disse tilfælde er der sat kryds ved § 13, stk. 3.

Det er beklageligt at feltet til angivelse af efter hvilken bestemmelse visitation fandt sted, kun er udfyldt i 2 tilfælde, jf. kundgørelsens § 22.

I begge de nævnte tilfælde er det tillige angivet hvornår visitationen fandt sted og – med initialer – hvem der foretog visitationen. Det er ligeledes i begge tilfælde angivet hvad der blev frataget den pågældende ved visitationen.

I yderligere 3 tilfælde er det med klokkeslæt og initialer angivet at der fandt visitation sted. I alle disse tilfælde er det angivet hvad der blev frataget den tilbageholdte.

I yderligere ét tilfælde er det – med initialer – angivet hvem der foretog visitationen. Det er også i dette tilfælde angivet hvad der blev frataget den pågældende ved visitationen.

I 8 af de resterende 9 tilfælde er der notat i feltet til angivelse af fratagne penge/effekter, og det fremgår således også i disse tilfælde at der har fundet visitation sted. I det sidste tilfælde er ingen af rubrikkerne vedrørende visitation og udlevering af effekter udfyldt.

Det fremgår således i 14 af de 15 tilfælde at der er sket en visitation. Jeg går imidlertid ud fra at dette også er sket i det sidste tilfælde som jeg går ud fra er enkeltstående hvorfor det ikke giver mig anledning til at foretage mig yderligere.

Jeg har tidligere udtalt at det efter min opfattelse er hensigtsmæssigt at angive (f.eks. ved at notere et minus eller et 0) at der ikke er fundet effekter at fratage (såfremt dette er tilfældet) selv om der efter kundgørelsen (og blanketten) alene er pligt til at gøre notat om det der er frataget. (Det gælder efter min opfattelse også selv om det i rubrikken ovenover er angivet at der er sket visitation, og for så vidt allerede følger af denne oplysning at der ikke er fundet effekter at fratage når rubrikken om fratagne effekter ikke er udfyldt).

Jeg lægger således til grund at der har fundet visitation sted i alle tilfælde.

I de 10 tilfælde hvor tidspunktet for foretagelse af visitationen ikke er anført, er det ikke muligt at efterprøve om bestemmelsen i kundgørelsens § 13, stk. 1, hvorefter visitation skal ske før foreløbig anbringelse og lægeundersøgelse, har været overholdt. Min gennemgang nedenfor angår de øvrige 5 tilfælde hvor tidspunktet er angivet.

I ét af disse 5 tilfælde fandt visitationen sted samtidig med den foreløbige anbringelse i detentionen, og i de øvrige 4 tilfælde 1-8 minutter før anbringelsen.

Visitation skete i alle 5 tilfælde før lægeundersøgelse.

I alle 5 tilfælde er det angivet hvem der foretog visitationen. Der har i 4 tilfælde medvirket to polititjenestemænd. I alle tilfælde er de pågældende polititjenestemænds identitet angivet ved initialer.

Af kundgørelsens § 13, stk. 5, fremgår det at navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten.

Til orientering for Politimesteren i Randers kan jeg oplyse at jeg i forbindelse med min inspektion den 24. oktober 2001 af detentionen i Slagelse har anmodet Justitsministeriet om at oplyse hvorvidt det efter bestemmelsen er tilstrækkeligt at angive fornavne (min endelige rapport af 27. marts 2002).

I min opfølgingsrapport af 22. november 2002 vedrørende min inspektion af detentionen i Slagelse den 24. oktober 2001 har jeg i den anledning anført følgende:

”Justitsministeriet har i den anledning indhentet en udtalelse af 20. august 2002 fra Rigspolitichefen. Heri er anført følgende:

’...

Rigspolitiet kan i den anledning oplyse, at det fremgår af detentionskundgørelsens § 13, stk. 5, at ’navnene på de polititjenestemænd, der har foretaget visitationen, skal noteret i detentionsrapporten’. Af kundgørelsens § 18, stk. 5, fremgår, at det skal noteret i detentionsrapporten, at tilsynet er udført med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand, der har udført tilsynet.

Politimesteren i Slagelse har i sin udtalelse af 16. juli 2002 under pkt. 24 oplyst, at det er indskærpet, at der skal ske anførelse af navn eller de initialer, som bruges som identifikation i forbindelse med politiets sagsstyringsystem.

Rigspolitiet skal oplyse, at hensigten med de omtalte bestemmelser i §§ 13, stk. 5, og 18, stk. 5, i kundgørelsen er, at man på en sikker måde kan identificere den polititjenestemand, som har foretaget de konkrete dispositioner.

Det er Rigspolitiets opfattelse, at den fremgangsmåde, som nu anvendes af Slagelse Politi, opfylder det omtalte identifikationskrav i bestemmelsen.

Det bemærkes, at Rigspolitiet over for Københavns Politi har udtrykt forståelse for, at man i denne politikreds ikke anfører polititjenestemandens navn, men alene polititjenestemandens tjenestenr.’

Justitsministeriet har tilsluttet sig det som Rigspolitichefen har anført.

Jeg forstår Rigspolitichefens udtalelse sådan at det – uanset at det af de nævnte bestemmelser i kundgørelsen fremgår at de pågældende polititjenestemænds navne skal anføres – er tilstrækkeligt at anføre initialer hvis blot det på en sikker måde er muligt at identificere den polititjenestemand som har foretaget dispositionen, f.eks. fordi det via initialerne i politiets sagsstyringssystem (POL-SAS) er muligt at finde frem til den pågældende polititjenestemand.

I den tidligere gældende kundgørelse (II, nr. 55, af 28. marts 1994) var det om tilsyn i § 17, stk. 5, anført at der skulle gøres notat om tilsyn med underskrift eller initialer. I den nugældende kundgørelse er det anført at der skal gøres notat med angivelse af navn. Umiddelbart synes det således efter ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse ikke længere at være tilstrækkeligt at der anføres initialer. Ordningen vedrørende Københavns Politi, som jeg er orienteret om i forbindelse med mine inspektioner af detentioner i denne politikreds, har jeg forstået som en dispensation fra kravet om angivelse af navn.

Jeg tager imidlertid til efterretning at det er tilstrækkeligt at anvende initialer, forudsat at det er muligt på en sikker måde, f.eks. via POLSAS, at identificere den polititjenestemand som har de pågældende initialer.

Rigspolitichefen og Justitsministeriet har ikke direkte besvaret mit spørgsmål om hvorvidt det er tilstrækkeligt at anføre fornavn, men jeg udleder af Rigspolitichefens udtalelse og gengivelsen heri af Politimesteren i Slagelses indskærpelse af at der skal anføres navn eller initialer, at det ikke er tilstrækkeligt – heller ikke selv om der på det pågældende tidspunkt ikke er andre ansatte det pågældende sted med samme navn.

Hvis denne antagelse er forkert, beder jeg Justitsministeriet om at meddele mig det.”

Jeg har herefter ingen bemærkninger til at de pågældende polititjenestemænds identitet er angivet ved initialer i alle de 5 tilfælde. Jeg går ud fra at angivelsen af initialerne på en sikker måde, fx via POLSAS, kan identificere de pågældende polititjenestemænd.

I de 2 tilfælde hvor det er afkrydset efter hvilken bestemmelse visitationen fandt sted, har der som nævnt været tale om § 13, stk. 3. Ingen af de detentionsanbragte som er omfattet af denne del af min undersøgelse, var kvinder, men der er 3 kvinder blandt de 15 anbringelser.

Efter kundgørelsens § 22, stk. 2, skal en tilbageholdt der er frataget effekter der skal udleveres til denne, anmodes om at kvittere herfor i detentionsrapporten. I detentionsrapporten er en rubrik til bemærkning såfremt den tilbageholdte ikke ønskede at kvittere.

Den detentionsanbragte har i alle 5 tilfælde kvitteret i detentionsrapporten for modtagelse af penge/effekter som var blevet frataget den pågældende. (Også i de øvrige tilfælde har den detentionsanbragte kvitteret for modtagelse af penge/effekter – eneste undtagelse er det tilfælde hvor ingen rubrikker vedrørende visitation og effekter er udfyldt).

2.5. Tilsyn

Efter § 17, stk. 1, i kundgørelsen, har vagthavende ansvaret for at der føres et effektivt tilsyn med detentionsanbragte personer.

Efter kundgørelsens § 18, stk. 1, skal tilsyn ske ved fremmøde i detentionen så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time. Er den detentionsanbragte tilset to gange ved fremmøde, og er der ikke påvist forhold ved anbragtes tilstand der nødvendiggør at fremtidige tilsyn sker ved fremmøde i detentionen, kan de efterfølgende tilsyn efter bestemmelsens stk. 2 ske via lytte- og overvågningsudstyr der er godkendt af rigspolitiet til elektronisk overvågning. (Det fremgår af Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 at rigspolitiet snarest ville undersøge politikredsens lytte- og overvågningsudstyr). Selve detentionsanbringelsen udgør ikke et tilsyn.

Jeg går ud fra at Randers politi har udstyr der er godkendt af rigspolitiet, men for en ordens skyld beder jeg politimesteren om oplysning herom.

Også tilsyn via lytte- og overvågningsudstyr skal ske så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time, jf. kundgørelsens § 18, stk. 3. Opstår der under denne form for tilsyn tvivl om den detentionsanbragtes tilstand, skal der straks iværksættes tilsyn ved fremmøde.

Når tilsyn ved fremmøde eller ved elektronisk overvågning er udført, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. § 18, stk. 5. Det skal efter bestemmelsen tillige anføres om tilsynet er sket elektronisk eller ved personligt fremmøde (ved angivelse af F eller E, jf. angivelsen på detentionsrapporten ovenover tilsynsrubrikkerne).

I nærmere angivne tilfælde skal der ske et skærpet tilsyn med den tilbageholdte. Det er f.eks. tilfældet i tiden indtil lægeundersøgelse har fundet sted, dvs. mens anbringelsen er foreløbig, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Ved et skærpet tilsyn forstås efter § 19, stk. 1, et tilsyn der er mere, eller efter omstændighederne betydeligt mere, intensivt end det tilsyn der er fastsat ved § 18.

Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen, jf. § 19, stk. 2. Er der iværksat et skærpet tilsyn, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. § 19, stk. 3. (Det skal angives ved et S, jf. angivelsen på detentionsrapporten ovenover tilsynsrubrikkerne).

Som anført ovenfor under pkt. 2.1., har jeg som udgangspunkt ment at kunne begrænse min beskrivelse af min undersøgelse på dette punkt til at angå de fejl som går igen i alle eller næsten alle 15 tilfælde.

I detentionsrapporten er der – som allerede nævnt – rubrikker til angivelse af tidspunktet for indsættelse i detentionen; henholdsvis den foreløbige og den endelige detentionsanbringelse. Der er hermed tilvejebragt det nødvendige retlige ud-

gangspunkt for en effektiv kontrol med det efterfølgende tilsyn med den detentionsanbragte.

Rubrikkerne om indsættelse i detentionen er imidlertid ikke udfyldt i alle tilfælde. I 3 tilfælde er hverken rubrikken til angivelse af tidspunktet for den foreløbige eller den endelige detentionsanbringelse udfyldt. I yderligere 8 tilfælde mangler udfyldelse af rubrikken vedrørende tidspunktet for den endelige anbringelse i detentionen. Der mangler således notat om tidspunktet for den endelige detentionsanbringelse i 11 tilfælde, men i de 10 tilfælde hvor det fremgår at der er sket lægetilsyn, går jeg ud fra at den endelige anbringelse i detentionen er sket umiddelbart efter lægetilsynet i sagen, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. I yderligere ét tilfælde mangler udfyldelse af rubrikken vedrørende tidspunktet for den foreløbige indsættelse i detentionen. Der mangler således oplysning om foreløbig detentionsanbringelse i 4 tilfælde.

I de 4 tilfælde hvor der ikke er notat om den foreløbige indsættelse, er der i 3 tilfælde gjort notat om tilsyn forud for lægeundersøgelsen. Det sidste tilfælde er en af de samtidige anbringelser den 14. juni 2002 hvor jeg ovenfor under pkt. 2.4. har spurgt til hvor den pågældende var anbragt mens de øvrige blev fremstillet for vagthavende.

I alle de øvrige tilfælde er der i detentionsrapporten anført forskellige tidspunkter for foreløbig og endelig anbringelse (herunder de tilfælde hvor jeg lægger til grund at endelig anbringelse er sket umiddelbart efter lægeundersøgelsen).

Jeg lægger herefter til grund at der skete foreløbig anbringelse i alle tilfælde.

Det er beklageligt at rubrikkerne om foreløbig og endelig anbringelse i flere tilfælde ikke er udfyldt, jf. kundgørelsens § 22. Disse rubrikker danner som nævnt – sammen med oplysninger om løsladelse (eller evt. udtagelse af detentionen) – grundlaget for en effektiv kontrol med tilsynet med den detentionsanbragte. Jeg henviser også på dette punkt til min henstilling ovenfor under pkt. 2.

Rubrikkerne på bagsiden af detentionsrapporterne til tilsynsnotater er udfyldt i 14 tilfælde. I ét tilfælde er tilsynsrubrikkerne udfyldte. Det drejer sig om anbringelsen den 22. juni 2002 hvor det ikke fremgår om der har været lægetilsyn, som nævnt ovenfor under pkt. 2.2.

Ved undersøgelse af spørgsmålet om overholdelse af bestemmelsen i kundgørelsens § 18 tages i det følgende i alle tilfælde hvor dette tidspunkt fremgår, udgangspunkt i tidspunktet for den foreløbige anbringelse. I de 4 tilfælde hvor der ikke er angivet et tidspunkt for den foreløbige anbringelse, tages udgangspunkt i tidspunktet for den endelige anbringelse i detentionen. Der er som nævnt oplysninger om tidspunktet for den foreløbige anbringelse i 11 af de 15 tilfælde.

Den ovenfor nævnte anbringelse af 22. juni 2002 indgår – som følge af den manglende udfyldelse af tilsynsrubrikkerne – ikke i min undersøgelse nedenfor, der således omfatter 14 tilfælde.

Som nævnt skal der føres et skærpet tilsyn med den tilbageholdte mens anbringelsen er foreløbig, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Ved et skærpet tilsyn forstås, som anført i § 19, stk. 1, et tilsyn der er mere, eller efter omstændighederne betydeligt mere, intensivt end tilsyn efter § 18. Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen, jf. § 19, stk. 2.

I de 10 tilfælde hvor der er notat om tidspunktet for den foreløbige indsættelse i detentionen, strakte denne foreløbige indsættelse sig i 3 tilfælde ud over en halv time med henholdsvis 6, 12 og 17 minutter.

I 2 af disse 3 tilfælde fremgår det at der var tilsyn med den detentionsanbragte under den foreløbige anbringelse. I begge tilfælde blev der foretaget et tilsyn – begge med personligt fremmøde – 27 minutter efter den foreløbige anbringelse. I ingen af de 2 tilfælde er det (ved et S) angivet at der har fundet et skærpet tilsyn

sted. I det (ene) tilfælde hvor der ikke var tilsyn under den foreløbige anbringelse, varede denne anbringelse 36 minutter.

Heller ikke i de øvrige 7 tilfælde hvor der er notat om tidspunktet for den foreløbige anbringelse, er der notat om at der er sket skærpet tilsyn indtil lægeundersøgelsen fandt sted. Den foreløbige anbringelse varede i disse 8 sager henholdsvis 5 (2 tilfælde), 15, 19, 20, 25 og 30 minutter.

Det er beklageligt at der ikke blev ført skærpet tilsyn indtil der havde fundet lægeundersøgelse sted.

Jeg går ud fra at den detentionsanbragtes tilstand i ingen af de tilfælde hvor foreløbig anbringelse fandt sted, nødvendiggjorde tilsyn hyppigere end sket.

Jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe overholdelsen af reglerne om skærpet tilsyn, og jeg foretager mig ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

Første tilsynsnotat er i de fleste tilfælde tidsmæssigt forskelligt fra tidspunktet for indsættelsen i detentionen/lægeundersøgelsen, jf. kundgørelsens § 18, stk. 2, sidste pkt., hvorefter selve detentionsanbringelsen ikke udgør et tilsyn.

I de tilfælde hvor der er sammenfald mellem første tilsyn og indsættelsen i detentionen (hvv. lægeundersøgelsen), har jeg ved min vurdering af om der har været forholdt i overensstemmelse med § 18, set bort fra det pågældende tilsynsnotat og således anset det næste noterede tilsyn for første tilsyn.

Bortset fra i ét tilfælde er det første tilsyn i alle 14 sager foretaget inden for den første halve time efter anbringelsen i detentionen. I det sidste tilfælde gik der 40 minutter fra indsættelsen til første tilsyn.

Da der er tale om en mindre tidsmæssig overskridelse af 30-minutters-reglen i dette sidste tilfælde, giver det mig ikke anledning til at foretage mig noget.

Med hensyn til vurderingen af sidste tilsyn i forhold til løsladelsen er jeg opmærksom på at der fra det tidspunkt hvor den tilbageholdte udtages af detentionen, og til vedkommende løslades, medgår tid til udlevering af eventuelle inddragne effekter og penge, til eventuelt toiletbesøg og til eventuel afhøring. Det fremgår imidlertid ikke (udtrykkeligt) i noget tilfælde at der er sket afhøring eller andet inden løsladelsen. I 9 af de 14 tilfælde er notatet om løsladelse identisk med det noterede tidspunkt for udlevering af fratagne effekter. I 3 af de 4 sidste tilfælde er udleveringen af de fratagne effekter sket mellem 5 og 10 minutter før det noterede løsladelsestidspunkt. I det sidste tilfælde er udleveringen af de fratagne effekter sket 1 time og 10 minutter før løsladelsestidspunktet. Denne sag er omtalt nærmere nedenfor.

Jeg bemærker generelt at det efter min opfattelse er hensigtsmæssigt at angive hvornår der er sket udtagelse af detentionen, f.eks. ved udtrykkeligt at anføre det ud for sidste tilsyn.

Kun i ét tilfælde er der notat om at der har været foretaget tilsyn inden for de sidste 30 minutter før udtagelse af detentionen/løsladelse. I 2 tilfælde er sidste tilsynsnotat noteret 35 minutter før løsladelsestidspunktet, og i yderligere ét tilfælde er sidste tilsynsnotat noteret 45 minutter før løsladelsestidspunktet. I ét tilfælde er der ikke foretaget notat om løsladelsestidspunktet. I de resterende 9 tilfælde er sidste tilsynsnotat foretaget mellem 1 time og 59 minutter og 3 timer og 50 minutter før det noterede løsladelsestidspunkt. I det tilfælde hvor løsladelsestidspunktet ligger 3 timer og 50 minutter efter det sidst noterede tilsyn, er der sket udlevering af de fratagne effekter 1 time og 10 minutter før løsladelsen. Det drejer sig om anbringelsen den 16. juni 2002. Jeg går ud fra at den pågældende senest ved udleveringen af de fratagne effekter er udtaget af detentionen.

Det er beklageligt at der (tilsyneladende) i disse 9 tilfælde ikke er udført tilsyn i den sidste del af anbringelsen (eller at der ikke er gjort notat om udførte tilsyn).

For så vidt angår anbringelsen den 16. juni 2002 går jeg ud fra at den pågældende er udtaget af detentionen senest samtidig med udleveringen af de fratagne effekter. Såfremt dette ikke er tilfældet, beder jeg om underretning herom – samt om oplysninger om hvorfor udleveringen er sket så lang tid forud for løsladelsen.

I alle 14 tilfælde har der med kun 3 undtagelser været ført tilsyn med et interval som svarer til udgangspunktet i kundgørelsens § 18, stk. 1, på en halv time – i langt de fleste tilfælde med præcis en halv times mellemrum.

Jeg har således ingen bemærkninger til tilsynenes tidsmæssige forløb, jf. kundgørelsens § 18, stk. 1 og 3.

I alle 14 tilfælde er der for hvert tilsyn angivet klokkeslæt for udførelse af tilsynet, og det er tillige (på nær ved et tilsyn) noteret hvem der har udført tilsynet – i mange tilfælde ved et gentagelsestegn når samme person har udført flere på hinanden følgende tilsyn. I alle tilfælde er der anført initialer ved alle tilsyn.

Navnet på den polititjenestemand der har udført tilsynet, skal anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 18, stk. 5.

Om anvendelsen af initialer henviser jeg til pkt. 2.4.2. ovenfor.

De to første tilsyn skal som nævnt ifølge kundgørelsens § 18, stk. 2, ske ved fremmøde i detentionen.

Jeg har i tilknytning til denne regel i forbindelse med min inspektion af detentionen i Slagelse bl.a. anført følgende (i min rapport af 27. marts 2002):

”...

Da tilsyn indtil der har fundet lægetilsyn sted, altid skal ske ved fremmøde, jf. § 12, stk. 2 og § 19, stk. 2, går jeg ud fra at der sigtes til tilsyn efter lægeundersøgelsen. Jeg går med andre ord ud fra at der efter lægeundersøgelsen (endelig detentionsanbringelse) i alle tilfælde skal ske tilsyn ved fremmøde de første to gange, også selv om der under den foreløbige detentionsanbringelse har været to tilsyn ved fremmøde. Jeg går endvidere ud fra at selve lægetilsynet ikke kan medregnes i de to tilsyn.

Såfremt denne forståelse er forkert, beder jeg Justitsministeriet om at meddele mig det.
...”

I min opfølgingsrapport af 22. november 2002 vedrørende inspektion af detentionen i Slagelse den 24. oktober 2001 har jeg i den anledning anført følgende:

”Justitsministeriet har i den anledning indhentet en udtalelse fra Rigspolitichefen. I Rigspolitichefens udtalelse af 20. august 2002 er om dette spørgsmål anført følgende:

’...

Rigspolitiet kan tilslutte sig ombudsmandens fortolkning af bestemmelsen i kundgørelsens § 18, stk. 2. Idet bestemmelsen øjensynligt har været anvendt forskelligt i politikredsene, har Rigspolitiet i en skrivelse til politikredsene præciseret, at der skal være udført to personlige tilsyn af en detentionsanbragt efter lægeundersøgelse, inden man kan benytte den elektroniske overvågning.

Rigspolitiet vil ved revidering af kundgørelsen foretage en præcisering af kundgørelsens § 18, stk. 2.’

Justitsministeriet har tilsluttet sig det af Rigspolitichefen anførte.

Jeg tager det oplyste til efterretning.”

Det er vedrørende alle tilsyn angivet hvilken type tilsyn der var tale om (fremmøde, elektronisk eller skærpet) – i visse tilfælde ved anvendelse af gentagelsestegn.

I ingen af de 14 tilfælde foregik de to første tilsyn ved personligt fremmøde. I 6 tilfælde foregik det første tilsyn ved personligt fremmøde mens det andet tilsyn var elektronisk.

Kundgørelsen er således ikke overholdt i nogen af de 14 tilfælde, hvilket er beklageligt.

Hvis tilsyn forud for lægeundersøgelse/endelig detentionsanbringelse og lægeundersøgelse medregnes, er de to første tilsyn i 4 af de netop nævnte 6 tilfælde (af de i alt 14 tilfælde) udført ved personligt fremmøde.

Jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe pligten til personligt fremmøde de første to gange der udføres tilsyn med den detentionsanbragte.

Rubrikkerne til notering af bemærkninger er udfyldt i alle tilfælde.

Efter kundgørelsens § 18, stk. 6, kan der i politikredsene fastsættes lokale bestemmelser om tilsynets forløb. Sådanne bestemmelser må dog ikke være lempeligere end kundgørelsens regler.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om der er fastsat sådanne lokale bestemmelser, og i givet fald sende mig en kopi heraf.

2.6. Løsladelsestidspunktet

Efter kundgørelsens § 20 skal tidspunktet for løsladelsen fremgå af detentionsrapporten og af POLSAS.

Løsladelsestidspunktet er i alle tilfælde bortset fra ét noteret i detentionsrapporten.

I detentionsrapporten vedrørende anbringelsen den 22. juni 2002 er det anført at den pågældende er løsladt (og effekter udleveret) den 22. oktober. Dette er åbenbart en fejl.

Jeg har ikke modtaget udskrifter fra POLSAS, men jeg går ud fra at løsladelsestidspunktet i alle tilfælde (tillige) er angivet heri.

Da der er tale om et enkeltstående tilfælde hvor løsladelsestidspunktet ikke er anført, giver det mig ikke anledning til at foretage mig yderligere.

2.7. Vejledning om klageadgang mv.

Efter § 21, stk. 1, i kundgørelsen skal den tilbageholdte efter udtagelse af detentionen vejledes om adgangen til at klage til Justitsministeriet over detentionsanbringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for anbringelsen, og om muligheden for alkoholafvænnings- og -behandling. Vejledning skal ske ved udlevering af Rigspolicehovedens pjece ”Hvor går du hen, når du går ud?” – som er udsendt i en ny revideret udgave i forbindelse med ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse – eller en lokalt udarbejdet pjece/blanket der indeholder de nævnte oplysninger.

Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte modvilje mod at blive vejledt – eventuelt ved ikke at ville tage imod en pjece om alkoholafvænnings- og -behandling.

Efter kundgørelsens § 21, stk. 2, skal det i detentionsrapporten anføres at pågældende er vejledt i overensstemmelse med stk. 1 ved udlevering af pjece/blanket. Detentionsrapporten indeholder i overensstemmelse hermed en rubrik til angivelse

af hvem der har udleveret pjece/blanket til den tilbageholdte. Denne rubrik er ikke udfyldt i nogen af de 15 tilfælde.

På grund af manglende notat herom er det ikke muligt at efterprøve om der er sket vejledning efter § 21, stk. 1, i samtlige 15 tilfælde.

Det er beklageligt at der i ingen af de 15 tilfælde er notat i rubrikken om vejledning efter kundgørelsens § 21, stk. 1, jf. kundgørelsens § 21, stk. 2. Jeg henstiller også på dette punkt til politimesteren at indskærpe notatpligten, og jeg beder om underretning om hvad der sker i den anledning.

Som omtalt under pkt. 1 lå der under visitationsskranken et oplag af Rigspoliti-
chefens vejledning om alkoholafvænning og -behandling ("Hvor går du hen, når
du går ud?") i den nyeste udgave. Derfor, og da der nu er pligt til at udlevere den-
ne vejledning – som ud over vejledning om alkoholafvænning og -behandling in-
deholder klagevejledning mv. – går jeg ud fra at den er tilbudt i de konkrete sager
som er omfattet af min undersøgelse.

3. Opfølgning

Jeg beder om at politimesterens udtalelser mv. tilbagesendes gennem Justitsministeriet således at ministeriet kan komme med bemærkninger hertil.

4. Underretning

Denne rapport sendes til Politimesteren i Randers, Justitsministeriet, Rigspoliti-
chefen og Folketin-
gets Retsudvalg.

Lennart Frandsen
Inspektionschef